

فصل اول

مقدمه، تاریخچه و تئوری

۱-۱ مقدمه

تنوع فراوان شیمی کوردیناسیون چشم اندازهای جالبی برای طراحی کمپلکس‌های باز شیف جدید با مکانیسم عمل منحصر به فرد فراهم کرده است. شناخت سینیتیک و ترمودینامیک کمپلکس‌های فلزی و در نظر گرفتن نقش فلز و لیگاندهای آن در فرآیند شناسایی در مرکز این اکتشاف قرار دارد. تاکنون سنتز و شناسایی بسیاری از ترکیب‌های باز شیف متقارن و نامتقارن گزارش شده است. با توجه به کاربرد زیاد بازهای شیف با ساختارهای مختلف، یون‌های فلزی می‌توانند به منظور درمان یا به عنوان کمک به تشخیص بیماری وارد سیستم‌های زیستی شوند، به همین ترتیب یون‌های فلزی می‌توانند با کاربرد سنجیده‌ی لیگاندها از سیستم‌های زیستی خارج شوند.

۲-۱ ترکیب‌های کوردیناسیون

ترکیب کوردیناسیون یا کمپلکس به ترکیبی گفته می‌شود که لیگاندها حداقل یک یا چند جفت الکترون با اشتراک یک جانبه یعنی داتیو در اختیار اتم مرکزی قرار دهند. در ساختار کمپلکس، اتم مرکزی یک فلز واسطه است.

نخستین ترکیب کوردیناسیون در آغاز سده‌ی هیجدهم به نام آهن (III) پتاسیم هگزا‌سیانوفرات (III)، $KCN.Fe(CN)_2.Fe(CN)_3$ که به آبی پروس مشهور است توسط دیزباخ^۱ کشف شد. پس از آن در سال ۱۷۹۸ هگزا آمین کبالت (III) کلرید توسط تاسرت^۲ کشف شد، این ترکیب با دارا بودن ویژگی‌های منحصر به فرد، علاقه و توجه دانشمندان زیادی را به خود جلب کرد و باعث شد پژوهشگران زیادی برای ساخت کمپلکس‌های مشابه آن فعالیت کنند.

پس از آن ترکیب‌های زیادی از آنیون‌های گوناگون تهیه و هر یک به نام شیمیدانی که نخستین بار آن را تهیه کرده بود، نامگذاری شد (نمک رانیک^۳ $NH_4[Cr(NH_3)_2(SCN)_4]$ ، نمک زایس^۴ $K[Pt(C_2H_4)Cl_3]$ و نمک اردمن^۵ $K[Co(NH_3)_2(NO_2)_4]$).

۳-۱ طیف‌های جذبی الکترونی کمپلکس فلزهای واسطه

برای بررسی طیف‌های جذبی الکترونی کمپلکس‌های فلزهای واسطه، نخست باید به انواع انتقال‌های الکترونی اوربیتال‌های **d** فلزهای واسطه در ترکیب کمپلکس اشاره کرد.

۱-۳-۱ نوارهای جذبی d-d

این نوع جهش‌های الکترونی میان ترازهای الکترونی حاصل از شکافتگی اوربیتال‌های همتراز **d** اتم فلز واسطه بر اثر میدان لیگاند، صورت می‌گیرد که به جهش **d-d** موسوم است و موجب پیدایش طیف‌های موسوم به طیف‌های جذبی **d-d** یا طیف‌های میدان لیگاند می‌شود. این جذب در ناحیه‌ای از تابش‌های الکترومغناطیس که از زیر قرمز نزدیک تا فرابینفش را در بر می‌گیرد، عامل اصلی پیدایش رنگ ترکیب‌های کمپلکس فلزهای واسطه است [۲].

۲-۳-۱ انتقال بار از لیگاند به فلز (LMCT)^۶

در این نوع انتقال، الکترون از اوربیتالی که ویژگی لیگاند را دارد به اوربیتالی برانگیخته می‌شود که ویژگی فلز را دارد. انتقال‌های الکترونی از این نوع، در مقایسه با انتقال‌های میدان لیگاند، عموماً دارای

¹-Diesbach

²-Tassaert

³-Reinecke

⁴-Zeise

⁵-Erdmann

⁶-Ligand to Metal Charge Transfer

شدت جذب بالایی هستند. در صورتی که لیگاندهای یک کمپلکس دارای زوج الکترون‌های تنها با انرژی نسبتاً بالا باشند (مانند گوگرد و سلنیم) و یا این که فلز دارای اوربیتال‌های خالی با سطح انرژی پایین باشد، نوارهای انتقال بار در ناحیه‌ی مربی طیف دیده می‌شود که در نتیجه در ایجاد رنگ شدید کمپلکس‌ها موثرند. به عنوان نمونه رنگ مربوط به رنگدانه‌ی هنرمندان یعنی «زرد کادمیم»، CdS ، ناشی از انتقال $\text{S}^{2-}(\pi) \rightarrow \text{Cd}^{2+}(5\text{S})$ است. هم چنین رنگ قرمز HgS مربوط به انتقال $\text{S}^{2-}(\pi) \rightarrow \text{Hg}^{2+}(6\text{s})$ است. گل اخیری و گل زرد، اکسیدهای آهنه‌ی هستند که رنگ آن‌ها ناشی از انتقال $\text{e}_g^*(\pi) \rightarrow \text{O}^{2-}(\pi)$ است. ترا اکسوآنیون‌های فلزها با اعداد اکسایش بالا (مانند MnO_4^-) آشنا ترین نمونه از نوارهای جذبی LMCT را پدید می‌آورند. در این آنیون‌ها، یک الکترون از زوج تنهای O به اوربیتال t/e فلز که در سطح انرژی پایینی قرار دارد برانگیخته می‌شود.

۳-۳-۱ انتقال بار از فلز به لیگاند (MLCT)^۷

پدیده‌ی انتقال بار از فلز به لیگاند بیشتر در کمپلکس‌هایی که لیگاند آن‌ها دارای اوربیتال π با انرژی پایین است به ویژه لیگاندهای آروماتیک دیده می‌شود. چنان که عدد اکسایش یون فلز پایین باشد، که در این صورت اوربیتال‌های d آن در سطح انرژی نسبتاً بالایی قرار دارند، این انتقال در انرژی پایینی صورت می‌گیرد. خانواده‌ای از لیگاند که بیشتر در انتقال‌های MLCT شرکت دارند دی ایمین‌ها، با دو اتم دهنده N هستند. دو نمونه از این لیگاندها بی پیریدین و فنانتروولین هستند. از جمله کمپلکس‌های دی ایمین با نوارهای قوی MLCT می‌توان به کمپلکس‌های Salophen با یون‌های فلزی کبالت(II)، نیکل(II)، مس(II) و حتی کبالت(III) اشاره نمود.

۴-۳-۱ انتقال‌های الکترونی درون لیگاندی

این نوع جهش‌های الکترونی با جهش الکترون از یک اوربیتال در یک لیگاند به اوربیتال دیگر در همان لیگاند، صورت می‌گیرد. برای نمونه جهش الکترونی در برخی لیگاندها مانند SCN^- با جذب انرژی از ناحیه‌ی فرابنفش همراه است. از این رو کمتر در تاثیر کوردنیاسیون شدن لیگاند قرار می‌گیرند. نوارهای جذبی این نوع جهش‌های الکترونی تقریباً با همان شدت نوارهای انتقال بار و در مجاورت آن‌ها قرار دارند. پژوهش در این زمینه هنوز نوپا و گسترش نیافته است اما آینده‌ی درخشانی در پیش دارد [۳].

۴-۱ طیف‌بینی جذبی مادون قرمز

جذب تابش مادون قرمز تا حد زیادی منحصر به گونه‌های مولکولی است که اختلاف انرژی کوچکی میان حالت‌های گوناگون ارتعاشی و چرخشی آن‌ها وجود دارد. برای این که تابش مادون قرمز توسط یک مولکول جذب شود، گشتاور دو قطبی این مولکول باید در نتیجه‌ی حرکت چرخشی یا ارتعاشی آن متحمل

⁷ - Metal to Ligand Charge Transfer

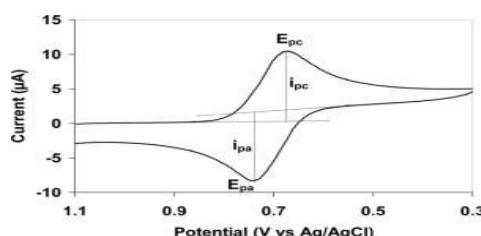
یک تغییر کلی گردد، تنها در این شرایط است که میدان متناوب تابش می‌تواند با مولکول تاثیر متقابل داشته باشد و باعث تغییراتی در حرکت مولکول شود. هنگامی که فاصله میان دو مرکز کم و زیاد می‌شود یک میدان الکتریکی نوسان کننده به وجود می‌آید که می‌تواند با میدان الکتریکی مربوط به تابش تاثیر متقابل داشته باشد. مقدار تقریبی فرکانس یک گروه عاملی آلی مانند CH_3 , $\text{C}=\text{O}$, $\text{C}=\text{C}$ و $\text{C}\equiv\text{C}$ تابش مادون قرمز را جذب می‌کند، می‌تواند با استفاده از جرم اتم‌ها و ثابت نیروی پیوند میان اتم‌ها محاسبه شود. این فرکانس‌های گروهی نامیده می‌شوند و شیمیدانی که به شناسایی یک ترکیب آلی به وسیله‌ی تکنیک مادون قرمز علاوه‌مند است معمولاً نواحی مشخصی از طیف را به منظور بدست آوردن نشانه‌هایی از حضور یا عدم حضور برخی از این فرکانس‌های گروهی به روش سنجیده‌ای بررسی می‌کند. در نتیجه به استثنای مولکول‌های جورهسته، تمام گونه‌های مولکولی آلی و معدنی در ناحیه‌ی مادون قرمز جذب می‌کنند. به این ترتیب طیف نور سنجی مادون قرمز عامل بالقوه‌ای را برای تعیین شمار بسیار زیادی از مواد ارایه می‌کند.

۵- روش‌های گرمایی

روش‌های گرمایی بر مبنای اندازه‌گیری ارتباط دینامیکی میان دما و یکی از ویژگی‌های یک سیستم نظری جرم، گرمای واکنش و یا حجم استوارند. وندلان^۸ دوازده روش حرارتی را به صورت فهرستی درآورده است. یکی از روش‌هایی که اهمیت و کاربرد زیادی دارد، روش گرماآزنی است. در یک تجزیه‌ی گرماآزنی جرم نمونه به طور پیوسته ثبت می‌شود، در حالی که دمای آن از دمای محیط تا حدود 120°C به طور خطی افزایش داده می‌شود. منحنی جرم به عنوان تابعی از دما، اطلاعات هم کیفی و هم کمی در اختیار می‌گذارد [۴].

۶- ولتاومتری چرخه‌ای

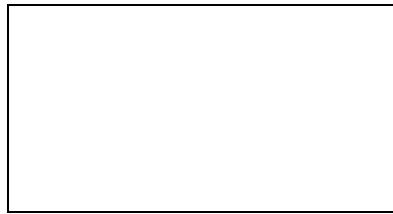
ولتاومتری چرخه‌ای یا CV ^۱ نوعی از اندازه‌گیری‌های پتانسیو دینامیک الکتروشیمیایی است. در یک آزمون ولتاومتری چرخه‌ای پتانسیل الکترود کار در برابر زمان مانند ولتاومتری خطی جاروبی بالا و پایین می‌رود. ولتاومتری چرخه‌ای نسبت به ولتاومتری خطی جاروبی یک مرحله بیشتر دارد و هنگامی که به یک پتانسیل مشخص می‌رسد پایان می‌یابد. هنگامی که ولتاومتری چرخه‌ای به پتانسیل معین می‌رسد افت و خیز پتانسیل الکترود کار وارونه می‌شود، این وارونگی می‌تواند بارها در طول یک آزمون ساده اتفاق بیفتد. جریان در الکترود کار در برابر ولتاژ اعمال شده رسم می‌شود و ولتا گرام چرخه‌ای به دست می‌آید. ولتاومتری چرخه‌ای معمولاً به منظور مطالعه‌ی ویژگی‌های الکتروشیمیایی یک آنالیت در محلول به کار می‌رود.

⁸ -Wendlandt

نگاره‌ی ۱-۱ نمودار جریان - پتانسیل ولتامتری چرخه‌ای

در ولتامتری چرخه‌ای افت و خیزهای پتانسیل الکترودی به طور خطی در برابر زمان نشان داده می‌شود. این افت و خیزها به عنوان سرعت جاروب شناخته شده‌اند.

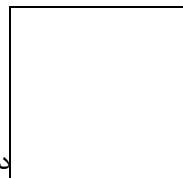
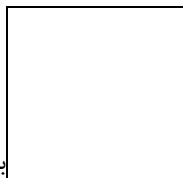
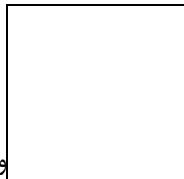
نگاره‌ی ۱-۲ نمودار پتانسیل کاتدی - زمان ولتامتری چرخه‌ای

پتانسیل میان الکترود مرجع والکترود کار و نیز جریان میان الکترود شمارنده اندازه‌گیری می‌شود. برای هر آنالیت بسته به اینکه احیا یا اکسید شود یک پیک جریان نشان داده می‌شود، جریان همگام با رسیدن پتانسیل احیای آنالیت افزایش می‌یابد اما هنگامی که غلظت آنالیت رو به اتمام است کاهش می‌یابد. به عنوان مثال اگر انتقال الکترونی در سطح سریع باشد، جریان به وسیله نفوذ گونه‌ها به سطح الکترود محدود می‌شود. پیک جریان با ریشه‌ی دوم سرعت جاروب مناسب است، این وابستگی توسط معادله‌ی کوتروول توصیف می‌شود.

کاربرد ولتامتری چرخه‌ای به مطالعه‌ی آنالیت وابستگی زیادی دارد. همچنین مطلوبست آنالیت با یک موج برگشت پذیر آشکار شود. یک موج برگشت پذیر هنگامی که یک آنالیت اکسید یا احیا می‌شود با پیشرفت جاروب ایجاد شده و سپس در یک مسیر قابل پیش بینی در جاروب برگشتی دوباره اکسید یا احیا

می‌شود. پیک‌های برگشت پذیر، یک اختلاف پتانسیل مطلق معلوم میان احیا و پیک

دارند. در یک سیستم ایده‌آل اکسایش

الکترون و mv / $0^{\circ} 30$ برای یک فرایند دو الکترونی باشد. برای یک پیک برگشت‌پذیر باید نسبت جریان

عبوری در احیا یعنی () و اکسایش پایان () نزدیک به یک باشد.

هنگامی که یک موج برگشت‌نپذیر است و لtamتری چرخه‌ای نمی‌تواند تعیین کند که آیا موج در پتانسیل ترمودینامیکی است یا به سمت پتانسیل‌های بیشتر (توسط تشکیل برخی از اورپتانسیل‌ها) جابجا می‌شود [۵].

۷-۱ عنصر وانادیم

این عنصر فلزی جزو فلزهای واسطه‌ی خارجی است و از لحاظ موقعیت در میانه‌ی جدول تناوبی قرار دارد. فراوانی آن حدود بیست قسمت در میلیون است و از لحاظ رده‌بندی بیستمین عنصر در پوسته‌ی زمین است.

۱-۷-۱ کشف وانادیم

وانادیم نخستین بار توسط یک معدن‌شناس اسپانیایی به نام آندره منیول دل ریو^۹ در مکزیکوسیتی در سال ۱۸۰۱ کشف شد. دل ریو نخست آن را پن کرومیم^{۱۰} نامید که به معنی رنگارنگ بود. این عنصر جدید تشکیل ترکیب‌هایی با رنگ‌های بسیار زیبا می‌دهد. سپس دل ریو تغییر عقیده داد و نام عنصر را به اریترونیوم^{۱۱} تغییر داد. پیشوند اریترو به معنی قرمز است. دل ریو این ترکیب معدنی را به دانشگاه‌های اروپا فرستاد که کشف وی را تایید کنند اما متأسفانه آن‌ها نتیجه گرفتند این عنصر جدید همان کروم ناخالص است. پس از آن در سال ۱۸۳۰ برای بار دوم این عنصر توسط سفستروم نیل^{۱۲} هنگام کار بر روی سنگ معدن آهن کشف شد. نیل به زودی دریافت که عنصر کشف شده‌ی او همان عنصری است که دل ریو برای نخستین بار کشف کرده بود. هر دو دل ریو و سفستروم وانادیم را تنها به شکل ترکیب وانادیم پنتوکسید V_2O_5 مشاهده کردند. خالص سازی وانادیم از ترکیبیش بسیار مشکل بود، تا اینکه در سال ۱۸۶۷ هنری انفیلد راسکو^{۱۳} شیمیدان انگلیسی از ترکیب وانادیم کلرید VCI_3 با گاز هیدروژن وانادیم را جداسازی کرد [۶].

۲-۷-۱ ویژگی‌ها

⁹-Andres Manuel del Rio

¹⁰-Pan Chromume

¹¹-Erithronume

¹²-Sefstrom Nile

¹³-Henry Enfield Roscoe

عنصری فلزی که قابلیت مفتول شدن دارد، نرم و چکش خوار است و رسانای جریان الکتریسته و گرماست. این فلز به صورت خالص به رنگ خاکستری-نقره‌ای است، واکنش‌پذیری متوسط دارد و در مقابل خوردگی قلیاه‌ها، سولفوریک اسید سرد، هیدروکلریک اسید و محلول آبنمک مقاومت بالایی نشان می‌دهد. با اکسیژن هوا در دمای اتاق واکنش نمی‌دهد و در آب حل نمی‌شود اما با سولفوریک اسید و نیتریک اسید داغ واکنش می‌دهد. این فلز به سرعت در دمای بالاتر از 660°C اکسید می‌شود.

۳-۷-۱ منابع

وانادیم تقریباً در ۶۵ سنگ معدنی از قبیل وانادینیت^{۱۴}، کارنوتیت^{۱۵}، پاترونیت^{۱۶} و راسکوئلیت^{۱۷} وجود دارد. نیز در سنگ معدن آهن، سنگ فسفات و در نفت خام همراه کمپلکس‌های آلی یافت می‌شود. وانادیم به مقدار کمی در شهاب سنگ‌ها وجود دارد، همچنین بخشی از وانادیم به عنوان فرو وانادیم وجود دارد. امروزه وانادیم به طور عمده از سنگ معدنی وانادینیت (Pb₂(VO)₃Cl) و کارنوتیت (K₂(UO₂)₁₋₃H₂O) به وسیله‌ی سنگ معدن خرد شده در حضور کربن و کلر برای تولید وانادیم تری کلرید تولید می‌گردد. سپس وانادیم تری کلرید با منیزیم در اتمسفری از آرگون گرمادهی می‌شود. با این روش وانادیم نرم با خلوص بالا تولید می‌شود. همچنین فلز وانادیم می‌تواند از احیای V_2O_5 توسط کلسیم در یک مخزن فشار تهییه شود [۷].

۴-۷-۱ کاربردها

عنصر وانادیم در موارد هسته‌ای، تولید فنر، ضد زنگ، ابزارهای فولادی و به عنوان تثبیت کننده‌ی کربن در برخی از انواع فولاد، به عنوان یک عامل پیوند دهنده‌ی فولاد - تیتانیم به کار می‌رود. دیگر کاربرد وانادیم استفاده از آن به عنوان کاتالیزگر است. وانادیم در ترکیب با فولاد در میل لنگ، محور و گیربکس ماشین‌ها به کار می‌رود. حدود ۸٪ وانادیم تولید شده به عنوان یک ماده‌ی افزودنی در فولاد (استیل) برای مقاومت بیشتر آن در برابر زنگ زدن و نیز استحکام آن یا در فرو وانادیم به کار می‌رود. وانادیم پنتوکسید فراوان‌ترین ترکیب شیمیایی وانادیم به عنوان کاتالیزگر و نیز به عنوان یک ماده‌ی تثبیت کننده‌ی رنگ در رنگرزی و رنگ پارچه‌ها به کار می‌رود. دیگر کاربرد آن در فرآوری سیاه آنیلین^{۱۸} و صنعت شیشه و سفالگری است. نوار وانادیم- گالیم به منظور تولید مگنت‌های ابر رسانا استفاده می‌شود. یکی از مهم‌ترین استفاده‌های وانادیم در تولید باتری‌ها در ماشین‌های الکتریکی به کار می‌رond. فرو وانادیم نیز در موتور جت، فنرها و ابزارهای برش‌کاری کاربرد دارد [۸].

۵-۷-۱ نقش بیولوژیکی وانادیم

¹⁴-Vanadinite

¹⁵-Carnotite

¹⁶-Patronite

¹⁷-Roscoelite

¹⁸-Aniline Black

وانادیم نقش مهمی را در سیستم‌های بیولوژیکی ایفا می‌کند. مشخص شده که آنزیم‌های هالوپراکسیداز^{۱۹} و نیتروژنаз^{۲۰} وابستگی‌هایی را به وانادیم نشان می‌دهند [۱۰ و ۹]. در میان عوامل بیولوژیکی وانادیم تیروزین و مشتق‌هایش نقش گوناگونی را در بر هم کنش‌های فیزیولوژیکی شامل وانادیم در حالت های اکسایش (III)، (IV) و (V) بازی می‌کند [۱۱] نمونه‌ی بارز، پتاسیلی از تونی کروم‌های^{۲۱} وانادیم است که از فوران‌های دریابی جدا شده‌اند و در احیای وانادات H_2VO_4^- به وانادیل (VO^{2+}) و (III) V(III) در $[\text{VO}(\text{OH})(\text{H}_2\text{O})_4]^+$ به کار می‌روند [۱۲].

بسیاری از فوران‌های دریابی وانادیم را در غلظت خیلی بالا متراکم و انباسته می‌کنند که علت آن ناشناخته است. همچنین قارچ‌های آمانیتا^{۲۲} وانادیم را به شکل کمپلکس کوردیناسیونی که اماودین^{۲۳} نامیده می‌شود در خود انباسته می‌کنند که عامل آن نیز ناشناخته است. وانادیم به عنوان کاتالیزگر برای تهیهٔ حجم زیادی از مواد اولیهٔ آلی و اصلی اجزای تشکیل دهندهٔ برخی هالوپراکسیدازها و سلول‌های پوشش‌دار خونی به کار می‌رود. همچنین عوامل وانادیم در تغذیهٔ انسان، گیاهان و حیوانات کم‌اهمیت نیستند [۱۳].

۷-۶-۱ اثرهای دارویی کمپلکس‌های وانادیم

پیشرفت‌های جدید وانادیم در مطالعات پایه‌ای معدنی، آلی و بیوشیمیایی شامل کاربردهای آنزیم-شناسی^{۲۴}، سمشناسی، ضد سرطان و بالا بردن مقدار انسولین هستند. همچنین شماری از کمپلکس‌های وانادیم به منظور کاهش تعداد زیادی از نشانه‌های بیماری دیابت در مطالعات آزمایشگاهی و نیز بدن موجودات زنده به کار رفته‌اند. این موضوع بیانگر اثر دیابتدرمانی کمپلکس‌های وانادیم است. از طرف دیگر این کمپلکس‌ها در انسولین درمانی هم شناخته شده‌اند [۷].

۸-۱ کمپلکس‌های بازشیف وانادیم به منظور واکنش‌های اکسیداسیون نامتقارن سولفیدها

تاکنون چندین روش برای اکسایش سولفیدهای پروکایرال^{۲۵} گزارش شده است که شامل استفاده از اکسیدکننده‌های کایرال (فعال نوری) از قبیل اکسازیریدین^{۲۶} های کایرال، هیدروپراکسیدهای کایرال و آنزیم‌ها هستند. اخیرا کاتالیزگرهای جدید کایرال که اکسایش سولفیدها را به سولفوکسیدها گسترش می‌

^{۱۹} Haloperoxidase

^{۲۰} Nitrogenase

^{۲۱} Tony Chrome

^{۲۲} Amanita

^{۲۳} Amavadin

^{۲۴} Enzymology

^{۲۵} Pro-Chiral

^{۲۶} OxaZiridin

دهند تهیه شده است. لیگاندهای بازشیف کایرال از ۲-آمینوالکل کایرال و آلدھیدهای آروماتیک استخلاف شده سنتز گردیدند و سپس با وانادیم و هیدروژن پراکسید در دی کلرومتان به منظور اکسایش نامتقارن سولفیدها به کار برده شدند. برای نمونه به منظور اکسایش ۴-برومو تیوانیسول ترکیبی از لیگاند ۲-ترشیوبوتیل -۶-[(۱-هیدروکسی متیل-۲-دی متیل-پروپیل ایمینو)-متیل] فنول و وانادیل استیل استونات در دمای اتاق به کار می‌رود. بازده واکنش ۷۶٪ گزارش شده است [۱۴].

۹-۱ ساکن کردن لیگاندهای بازشیف اکسو وانادیم بر روی نگهدارنده‌های پلیمری

اخیراً استفاده از لیگاندپوشی استادینگر^{۲۷} به عنوان یک روش کارآمد با بازده بالا به منظور ساکن کردن لیگاند بازشیف اکسو وانادیم بر روی نگهدارنده‌های پلیمری از راه پیوند کووالانسی در شرایط ملایم ارایه شده است. استراتژی به کار رفته ساده و روان و در مقایسه با بهترین کاتالیزگرهای به کار رفته بسیار موثر است. فرآورده‌ها نیز در شرایط ملایم و فلز_آزاد قرار دارند. پتانسیل کاتالیتیکی به دست آمده از بازهای شیف اکسو وانادیم ساکن شده بر روی پلیمر به منظور اکسایش سولفیدهای استفاده شده در محلول آبی ترشیو بوتیل هیدروپراکسید (TBHP) به کار برده شد. کاتالیزگرهای نگهدارنده‌ی پلیمری می‌توانند به آسانی از مخلوط واکنش بازیافت شوند بدون این که فعالیت آن‌ها از میان‌رود و فلز استفاده شده فرو نشینند [۱۵].

۱۰-۱ معرفی لیگاندهای باز شیف

از تراکم آمین‌های نوع اول با آلدھیدها یا کتون‌ها فرآورده‌هایی با عنوان ایمین^{۲۸} به دست می‌آیند. ایمین‌ها دارای پیوند دوگانه میان کربن و نیتروژن (C=N) هستند (واکنش ۱-۱ و ۲-۱). بازهای شیف، ترکیب‌های ایمینی هستند که نخستین بار توسط شیف^{۲۹} سنتز شدند و بدین نام نیز شناخته می‌شوند [۱۶]. این ترکیب‌ها دارای گروه آزومتین (RC=N) بوده و بسته به این که ترکیب کربونیل دار آلدھیدی یا کتونی باشد، باز شیف به دست آمده به ترتیب آلدیمینی یا کتمینی خواهد بود [۱۷].

در صورتی که بازهای شیف دارای گروه عاملی مناسب مانند -OH یا -NH- در نزدیکی گروه آزومتین باشند، به عنوان لیگاندهای کی لیت کننده مورد استفاده قرار می‌گیرند. این مولکول‌ها در ساختار خود می-

²⁷-Staudinger Ligation

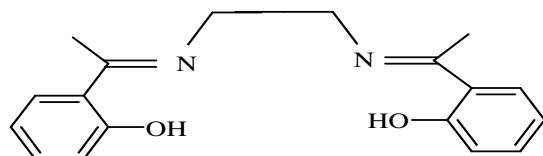
²⁸-Imine

²⁹-Schiff

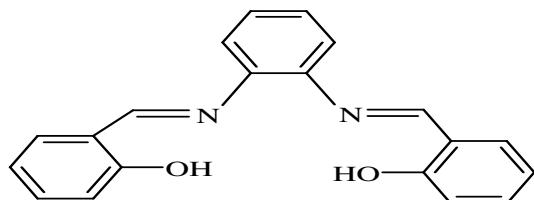
توانند اتم‌های دهنده‌ی نیتروژن، اکسیژن و گوگرد داشته باشند [۱۸] بازهای شیف با توجه به یکسان بودن یا نبودن ترکیب کربونیل‌دار و یا عدم وجود تقارن در ترکیب آمینی به دو گروه متقارن^{۳۰} و نامتقارن^۴ تقسیم می‌شوند. جالب توجه است که بسیاری از ویژگی‌های کمپلکس‌های نامتقارن، همانند کمپلکس‌های متناظر متقارن خود است [۱۹]

۱-۱۰-۱ نام‌گذاری بازهای شیف

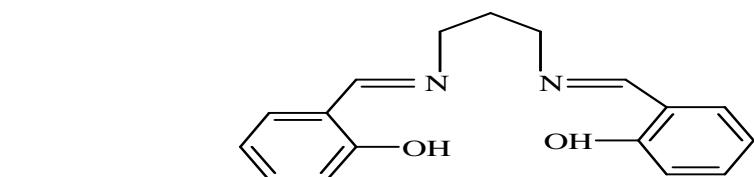
بازهای شیف مورد استفاده در این پژوهش، لیگاندهای چهاردانه بوده و دارای دو اتم دهنده‌ی نیتروژن و دو اتم دهنده‌ی اکسیژن هستند. این لیگاندها به طور معمول به وسیله‌ی نام مخفف و عمومی خود نام‌گذاری می‌گردند. این اختصارها از نام‌های کتون یا آلدهید و آمین گرفته می‌شوند. برای نمونه بیس(استیل استون) اتیلن دی‌ایمین، BAE و بیس(سالیسیل آلدید) اتیلن دی‌ایمین، Salen نامیده می‌شود. اگر روی باز شیف، گروه‌های عاملی قرار گیرد، نام آن پیش از نام باز شیف نوشته می‌شود. برای نمونه، بیس(۴-متوکسی سالیسیل آلدید) اتیلن دی‌ایمین، 4-MeOSalen ۴-نامیده می‌شود. ساختار چند باز شیف همراه با نام و اختصارهای آن‌ها در نکاره‌ی ۱-۳ آورده شده است.

بیس (۷,۷'-هیدروکسی استوفنون) اتیلن دی‌ایمین (7,7'-Me₂Salen)

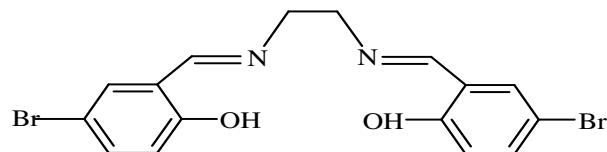

بیس (سالیسیل آلدید) ۱-۲-فنیلن دی‌ایمین (Salophen)

^{۳۰}-Symmetrical
4- Unsymmetrical

بیس (سالیسیل آلدھید) پروپان دی ایمین (Salpn)

بیس (۵-برمو سالیسیل آلدھید) اتیلن دی ایمین (5-BrSalen)

نگاره‌ی ۱-۳ ساختار بعضی از بازهای شیف و نام اختصاری آن‌ها

۲-۱۰-۱ ویژگی‌های بازهای شیف

۱-۲-۱۰-۱ ویژگی‌های طیف زیرقرمز بازهای شیف

طیف IR بازهای شیف، پیک‌های قوی را در محدوده‌ی $1650\text{--}1500\text{ cm}^{-1}$ نشان می‌دهند [۲۰ و ۲۱]. به طور کلی سه جذب در این ناحیه دیده می‌شود، که به ارتعاش‌های $\text{C}=\text{N}$ و $\text{C}=\text{C}$ مربوط هستند. در بعضی از موارد شانه‌هایی نیز روی این پیک‌ها وجود دارد. وقتی که گونه‌های چهار دندانه‌ی دی آئیونی به فلز کوردینه می‌شوند، فرکانس پیوند ($\text{C}=\text{N}$) نسبت به لیگاند آزاد به اندازه‌ی $15\text{--}35\text{ cm}^{-1}$ ، به سمت انرژی‌های پایین‌تر جابه‌جا می‌شود [۲۲]. همچنین مطالعات گسترده‌ای بر روی بازهای شیف مشتق شده از بنزآلدهید و استخلافهای آن، بتا-دی‌کتون‌ها، اورتو‌هیدروکسی استوفنون‌ها و اورتو‌هیدروکسی استوفنون‌ها انجام یافته است. این مطالعه‌ها برای به دست آوردن اطلاعات در مورد تعادل کتو-انول و ایزومری سیس و ترانس در انواع حلال‌های گوناگون اختصاص یافته‌اند [۲۳].

لیگاندهای چهار دندانه وقتی به فلز کوردینه می‌شوند، درجه‌ی بالایی از مسطح بودن را نشان می‌دهند. اگرچه در لیگاندهای کی‌لیت شونده همانند acacen میزانی انحراف از حالت مسطح بودن دیده می‌شود. وجود حلقه‌ی آروماتیک در لیگاند، میزان تمایل به مسطح بودن را افزایش می‌دهد. استخلافهای گوناگون روی لیگاندها، با به کار بردن آلدهیدها و یا کتون‌های متفاوت به وجود می‌آیند. این استخلافهای ویژگی‌های الکترونی و حلالیت کی لیت‌های فلزی را تغییر می‌دهند [۱۷].

۲-۱۰-۲ اهمیت و کاربرد بازهای شیف و کمپلکس‌های آن‌ها

همواره برای بازهای شیف به عنوان لیگاندهایی که قادر به تشکیل کمپلکس‌های پایدار با بسیاری از یون‌های فلزی هستند، کاربردهای فراوانی گزارش شده است. از جمله ویژگی مهم بازهای شیف، استفاده از آن‌ها به عنوان لیگاند در مطالعه‌ی ویژگی‌های استخراجی و انتقالی است [۲۴].

از زمان سنتز نخستین باز شیف، انواع ترکیب‌های نسبتاً پایدار از بازهای شیف فلزهای واسطه تهیه و از جنبه‌های گوناگون مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. شاید بتوان گفت که توجه ویژه به این ترکیب‌ها از زمانی آغاز شد که ویژگی‌های مهم پورفیرین‌های فلزی مانند جذب برگشت‌پذیر اکسیژن و ویژگی کاتالیزوری، در بازهای شیف نیز به اثبات رسید [۱۸].

در زمینه‌ی بیولوژیکی، بازهای شیف در فرم‌های گوناگون مورد استفاده قرار گرفته‌اند. از زمان سنتز نخستین باز شیف، فعالیت ضد باکتریایی^{۳۱} و ضد توموری^{۳۲} این ترکیب‌ها و کمپلکس‌های فلزی آن‌ها به طور گسترده‌ای مورد بررسی قرار گرفته است. زانگ^{۳۳} و همکارانش اثر یک سری از ترکیب‌های باز شیف را بر روی باکتری استافیلوکوکوس^{۳۴} با استفاده از روش میکروکالری‌متري مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان می‌دهد که این ترکیب‌ها توانایی بازدارندگی رشد باکتری را دارا هستند [۲۵].

۱۱- مروری بر تحقیقات گذشته

در سال ۱۹۷۳ مورای^{۳۵} و همکاران کی‌لیت‌های باز شیف وانادیم (III) از نوع $V(Cl)_2Cl,Py_2$ و $V(Salen)Cl,Py_2$ که Chel = Salen,Saph را به وسیله واکنش VCl_3 و لیگاند در محلول پریدین سنتز کردند. مشتق‌های برمود شامل $V(Saph)Br,Py_2$ و $V(Salen)Br,Py_2$ توسط استخلاف به وسیله‌ی LiBr سنتز شدند. ویژگی‌های طیفی و مغناطیسی این کمپلکس‌ها با ساختارهای هشت وجهی واپیچیده‌ی چهار گوش‌های^{۳۶} سازگاری دارد. اگر چه مقدار μ_{eff} برای $V(salen)Cl,py$ اندکی کمتر از مقدار قابل انتظار بوده و با واقعیت تطابق کمتری دارد [۲۶].

در سال ۱۹۷۴ آ.پاسینی و ام.گلوتو^{۳۷} کمپلکس‌های اکسو وانادیم (IV) با بازهای شیف چهار دندانه‌ی فعال نوری را سنتز و شناسایی کردند. این بازهای شیف از تراکم دو مول استیل استون، تری فلورور استیل استون، سالیسیل آلدھید و مشتق‌های ۵-کلرو و ۵-نیترو آن با ۲،۱ - دی آمین‌های فعال نوری با نام‌های (+)-پروپیلن دی آمین، (+)-مزرو بوتان دی آمین، (+)-مزرو سیکلو هگزان دی آمین و (-)-مزرو استیلبن دی آمین به دست آمدند. طیف الکترونی، ارتعاشی و دو رنگ نمایی دورانی آن‌ها گزارش شده و مورد بحث و بررسی قرار گرفتند. همچنین عوامل موثر در تشکیل ترکیب افزایشی شش کوردینه‌ی به وجود آمده با بازهای دهنده‌ی الکترون نیز بررسی گردید [۲۷].

³¹-Antibacterial

³²-Antitumor

³³-Zhang

³⁴-*Staphylococcus aureus*

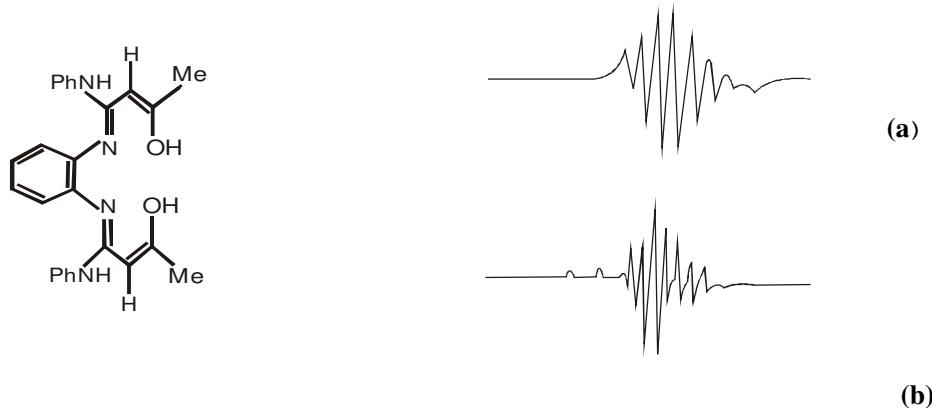
³⁵-Murray

³⁶-Tetra gonali

³⁷-A. Pascini and M. Gullotti

در سال ۱۹۹۴ وانگ^{۳۸} و همکارانش از واکنش Et_4NVO_3 با باز شیف بیس $\text{N}, \text{N}'\text{-di Salicylidene-2-phenylalanine}$ ^{۳۹} در متیل سیانید ترکیب $[\text{VO}(\text{Salphen})]\text{MeCN}$ را سنتز کردند. این کمپلکس توسط آنالیز عنصری، طیف جذب الکترونی، اندازه گیری‌های هدایت سنجی، EPR و IR شناسایی شده است. ساختار بلوری اشعه ایکس نشان می‌دهد که فلز وانادیم در یک آرایش هرم مربعی به لیگاند چهار دندانه کو ردینه شده است [۲۸].

در سال ۲۰۰۰ کمپلکس‌های خنثی با لیگاند چهار دندانه از نوع N_2O_2 با فلزهای $\text{Cu}(\text{II}), \text{Ni}(\text{II}), \text{Mn}(\text{II}), \text{Zn}(\text{II})$ و $\text{VO}(\text{II})$ توسط راجه^{۴۰} و همکاران سنتز گردید. باز شیف استفاده شده از تراکم ۲۱-۲۹ فنیلن دی آمین با استواتانیلید در الكل تهیه شد. این کمپلکس‌ها بر پایه‌ی داده‌های میکروآنالیتیکی، هدایت مولی، حساسیت پذیری مغناطیسی، طیفهای IR، UV-Vis، $^1\text{H NMR}$ و ESR شناسایی شدند. داده‌های طیفی IR و UV-Vis نشان دادند کمپلکس‌ها به جز $\text{VO}(\text{II})$ و $\text{Mn}(\text{II})$ ساختار مسطح مربعی دارند که $\text{Mn}(\text{II})$ هشت وجهی و $\text{VO}(\text{II})$ آرایش هرم مربعی را دارا هستند. ساختار مونومری کمپلکس‌ها به وسیله‌ی داده‌های حساسیت مغناطیسی و هدایت پایین آن‌ها تایید شده است. طیف ESR کمپلکس‌های وانادیل و مس در حلal DMSO در ۷۷ K و ۳۰۰ K ثبت شده و ویژگی‌های برجسته‌ی آن‌ها گزارش شد. ساختار لیگاند چهار دندانه و طیف ESR در زیر نشان داده شده است [۲۹].

نگاره‌ی ۴-۱ طیف ESR کمپلکس وانادیل در حلal ۷۷ K (a) DMSO و ۳۰۰ K (b)

در سال ۲۰۰۱ اف.سی.آنсон و زد.لیو^{۴۱} پانزده لیگاند باز شیف را به منظور تشکیل کمپلکس‌های وانادیم در حالات اکسایش (III)، (IV) و (V) سنتز کردند. ویژگی‌های الکتروشیمیایی و اسپکتروسکوپی این کمپلکس‌ها با یکدیگر مقایسه شد. در محلول‌های اسیدی در استونیتریل کمپلکس‌های وانادیم (IV) متحمل تسهیم نامتناسب برگشت‌پذیر به منظور تشکیل کمپلکس‌های وانادیم (III) و (V) می‌شوند. یکی از لیگاندهای باز شیف بیس (سالیسیلیدن) اتیلن دی آمین است. ثابت‌های تعادل برای این تسهیم نامتناسب ارزیابی و اندازه‌گیری شد. کمپلکس‌های وانادیم (III) دی اکسیژن را به دو لیگاند اکسو کاهش

³⁸ -Wang

³⁹ -Raja

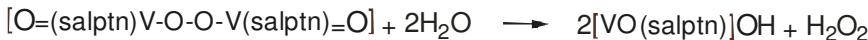
⁴⁰ -F.C.Anson and Z.Liu

می‌دهند. در حضور اسید تعدادی از این کمپلکس‌ها بررسی شده و در یک واکنش الکتروکااهشی دی اکسیژن شرکت کردند [۳۰].

در سال ۲۰۰۱ ایسا^{۴۱} و همکارش کمپلکس‌های وانادیم (IV) را از برخی مشتق‌های بتا دی کتون دی هیدرازون‌ها سنتز کردند. مطالعه‌ی طیفی به وسیله‌ی آنالیز عنصری، تجزیه‌ی حرارتی، اندازه‌گیری‌های حساسیت مغناطیسی، هدایت در DMF , IR , طیف جذب الکترونی و رسوب سنجی، یون VO(II) را تایید نمود. نتایج در مورد یون VO(IV) تشکیل کمپلکس‌های ۱:۱ هشت وجهی را نشان می‌دهد. لیگاندهای آلی مانند یک عامل کی‌لیت کننده‌ی دو دندانه‌ی ضعیف عمل می‌کنند [۳۱].

در سال ۲۰۰۲ اویازو^{۴۲} و همکارش کمپلکس‌های غیر مشابه رایج اکسو وانادیم (IV) با لیگاندهای باز شیف چهار‌دانه‌ی N_4O (دی‌متیل – ۱-پروپیلن) بیس (سالیسیلیدن ایمیناتو) اکسو وانادیم (IV) را سنتز نمودند. $[\text{VO}(\text{Salptn})]$ به آسانی به وسیله‌ی دی اکسیژن در متیل سیانید آبی اکسید شد. استوکیومتری $[\text{VO}(\text{Salptn})]-\text{O}_2$ با نسبت ۴:۱ است. این واکنش پذیری ویژه در حالی که $[\text{VO}(\text{Salptn})]$ شش کوردینه باشد نسبت به حالت پنج کوردینه برتری دارد و تشکیل O_2 -کمپلکس را پیش می‌برد. ساختار فرآورده‌ی اکسید شده $[\text{VO}(\text{Salptn})]\text{OH}$ به وسیله‌ی پراش پرتوی ایکس تک بلور شناسایی شد. نتایج با یک مکانیسم شامل حمله‌ی O_2 به مرکز وانادیم (IV) سازگاری دارد که توسط تشکیل دیمر

دی اکسو به عنوان یک گونه‌ی ناپایدار دنبال می‌شود. شکست بعدی پیوند $\text{O}-\text{O}$ به وسیله‌ی هیدرولیز به تولید $[\text{VO}(\text{Salptn})]\text{OH}$ منجر شد [۳۲].

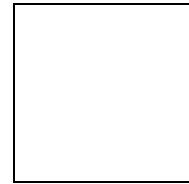

نگاره‌ی ۶-۱ مکانیسم اکسایش کمپلکس $[\text{VO}(\text{salptn})]$ به وسیله‌ی دی اکسیژن و تولید فرآورده‌ی اکسید شده

⁴¹ Issa

⁴² Oyazo

در سال ۲۰۰۳ مارتین ابل^{۴۳} و همکارش چهار کمپلکس اکسو وانادیم (IV) با اجزای L-تیروزین را سنتز و شناسایی نمودند. ساختارهای مولکولی و کریستال کمپلکس [A-VO(nap-R-tyr)(H₂O)].MeOH معین گردید که nap از ۲-هیدروکسی نفتالن ۱-کربالدهید مشتق شده است [۳۳].

نگاره‌ی ۷- ساختار چهار کمپلکس اکسو وانادیم (IV) سنتز شده با اجزای L-تیروزین

در سال ۲۰۰۳ پی. آر. ماندليک^{۴۴} و همکارانش کمپلکس‌های Fe(III), Zr(IV), UO₂(IV), VO(IV), Mn(III), Cr(III) با باز شیف مشتق شده از ۲-هیدروکسی-۵-کلرواستوفنون و ایزو نیکوتینوئیل هیدرازید (HCAIH) را سنتز کردند. این کمپلکس‌ها به وسیله‌ی آنالیز عنصری, IR, هدایت مولی, طیف الکترونی، اندازه‌گیری‌های حساسیت مغناطیسی و تجزیه‌ی ترموگراویمتری^۳ (TG) شناسایی شدند. لیگاند ONO سه دندانه‌ی دو ظرفیتی با (IV) VO واکنش می‌دهد. مشخص شده است که کمپلکس (IV) دارای VO ساختار هرم مربعی دیمری است، در حالی که همه‌ی کمپلکس‌های دیگر هشت وجهی هستند. داده‌های تجزیه حرارتی نشان می‌دهد در همه‌ی کمپلکس‌ها سینتیک نوع اول برقرار است. فعالیت‌های ضد میکروبی لیگاند و کمپلکس‌های فلزی آن به وسیله‌ی آزمایش ترکیب‌ها در برابر میکرووارگانیسم‌ها مورد بررسی قرار گرفتند [۳۴].

در سال ۲۰۰۴ نوریا^{۴۵} و همکارانش دو کمپلکس جدید اکسو وانادیم (IV) را از واکنش ۲،۶-دی فرمیل-۴-متیل فنول (BDF) با آمینو اسید‌های L-Ala و L-His در حضور VOCl₂ سنتز نمودند. از تراکم با آمینو اسیدها با نسبت ۱:۲ لیگاندهای His - Ala - BDF - BDF - His با آنالیز عنصری، طیف ارتعاشی، دو رنگ نمایی دورانی^۵ (CD) و اندازه‌گیری‌های حساسیت پذیری مغناطیسی و نیز رزونانس پارامغناطیسی الکترون^۶ (EPR) شناسایی شدند. رفتار کور دیناسیون لیگاند با افزایش PH تغییر می‌کند [۳۵].

در سال ۲۰۰۴ سارکار^{۴۶} و همکارانش کمپلکس‌های اکسو وانادیم (IV) را با بازهای شیف چهار دندانه سنتز و توسط پراش اشعه ایکس^{۴۶} (XRD)، هدایت‌سننجی الکتریکی و روش‌های جذب نوری شناسایی کردند. آنالیز اشعه‌ی ایکس نشان می‌دهد که کمپلکس‌های (L) VO ساختار مونوکلینیک دارند. ویژگی‌های حرارتی هم به وسیله‌ی تجزیه‌ی حرارتی تعیین شد. همچنین ویژگی‌های انتقال الکترونی توسط اندازه

⁴³ Martin Ebel

⁴⁴ P.R.Mandlik

³-Termo Geravimetry

⁴-Nuria

⁵-Circular Dichroism

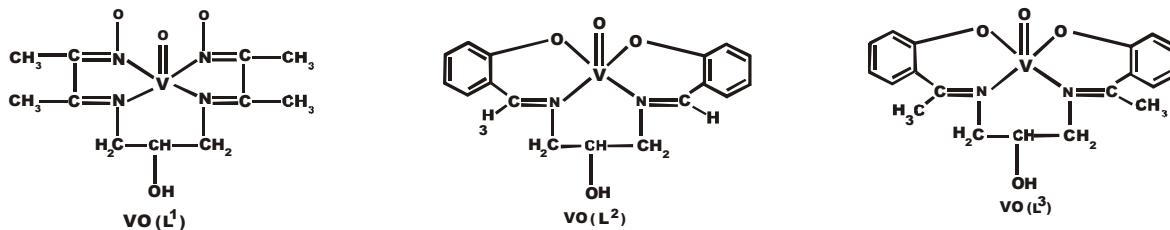
⁶- Electron Paramagnetic Resonance

⁴⁵ - Sarkar

⁴⁶ - X Ray Difraction

گیری‌های هدایت‌سنجدی مورد مطالعه قرار گرفت. ساختار این کمپلکس‌ها در زیر نشان داده شده است

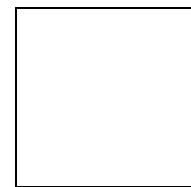
[۳۶]

نگاره‌ی ۸-۱ ساختار مونوکلینیک کمپلکس‌های VO(L) سنتز شده

در سال ۲۰۰۴ محبی و همکارانش یک سری جدید از کمپلکس‌های اکسووانادیم (IV) با بازهای شیف چهاردانه‌ی نامتقارن N_2O_2 سنتز کردند. این کمپلکس‌ها به عنوان کاتالیزگر جهت اکسایش انتخابی سیکلووهگزان‌ها استفاده شدند [۳۷].

در سال ۲۰۰۴ سنتز و شناسایی کمپلکس‌های وانادیم (IV) از سالیسیل آلدیمین توسط ام. جی. زی.^{۴۷} و همکارانش ارایه شد. فرمول مولکولی این کمپلکس $[V(C_{20}H_{14}N_2O_4)].2C_2H_6OS.2H_2O$ و نام آن- N,N' بیس (۴-هیدروکسی سالیسیلیدن)-O-فنیلن دی‌آمین] اکسو وانادیم (IV) بیس (دی‌متیل سولفوکسید) دی‌هیدرات است. واکنش دی‌هیدروکسی بنزآلدهید و ۱،۲-فنیلن دی‌آمین با وانادیل سولفات تولید یک کمپلکس وانادیم (IV) مونومری می‌کند. ساختار این کمپلکس نشان می‌دهد که یون وانادیم (IV) پنج کوردینه و در یک محیط هرم با قاعده‌ی مربعی واقع شده است [۳۸].

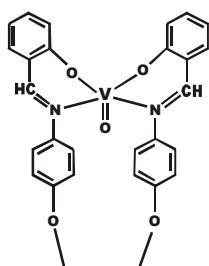
نگاره‌ی ۹-۱ ساختار کمپلکس وانادیم (IV) پنج کوردینه

در سال ۲۰۰۴ حمید تمل^{۴۸} و همکارانش کمپلکس‌های اکسو وانادیم (IV) از بازهای شیف که از تراکم ۲،۱-بیس (P-آمینوفنوكسی) اتان با سالیسیل آلدیهید گرفته شده بود را سنتز نمودند. کمپلکس‌ها به وسیله‌ی روش‌های آنالیز عنصری، اندازه گیری‌های مغناطیسی، اسپکتروسکوپی UV-Vis و IR شناسایی شدند. ثابت‌های پایداری و مقادیر ترمودینامیکی تشکیل کمپلکس M_{II} میان نمک‌های مس (II) نیترات شش آبه، روی (III) نیترات و وانادیل سولفات پنج آبه و لیگاندهای سنتز شده به وسیله‌ی روش توصیف شده از طریق اندازه گیری‌های هدایت‌سنجدی تعیین شد. از آنجا که مشخص شده تحرک کمپلکس $\text{L}-\text{VO(IV)}$ بیش از یون VO(IV) است، فرض می‌شود که برهم‌کنش حلal - کمپلکس در سیستم به طور قابل

⁴⁷ - M. J. Zie

⁴⁸ - H. Temel

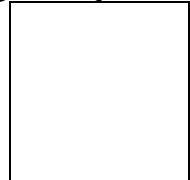
2- Complexation

ملاحظه‌ای ضعیف است. یک نتیجه‌ی منطقی کمپلکس‌شدن، افزایش هدایت مولی و کاهش زیاد مقادیر K است [۳۹].

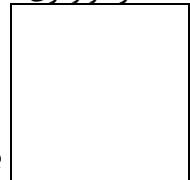
نگاره‌ی ۱۰-۱ ساختار کمپلکس اکسو وانادیم (IV) سنتز شده

در سال ۲۰۰۵ بقایی و همکارانش دو کمپلکس باز شیف جدید اکسو وانادیم (IV) را سنتز و شناسایی کردند. فعالیت کاتالیتیکی این کمپلکس‌ها در اکسایش اولفین‌ها مورد بررسی قرار گرفت. لیگاند ۵-برمو-۳-نیترو سالن از تراکم ۵-برمو-۳-نیترو-۲-هیدروکسی بنزآلدهید با اتیلن دی آمین تهیه شد. همچنین لیگاند ۵-برمو-۳-نیترو مزو-استئین از تراکم ۵-برمو-۳-نیترو-۲-هیدروکسی بنزآلدهید با مزو-۲و-۱-دی فنیل-۱-اتیلن دی آمین سنتز گردید که واکنش هر یک از این لیگاندها با $\text{VO}(\text{acac})_2$ و $[\text{VO}(\text{5-Br-3-NO}_2\text{Salen})]$ ترکیب کمپلکس‌های اکسو وانادیم (IV) شامل $[\text{VO}(\text{5-Br-3-NO}_2\text{meso-Stein})]$ را نتیجه می‌دهد. این لیگاندها و کمپلکس‌ها طوری طراحی شدند که

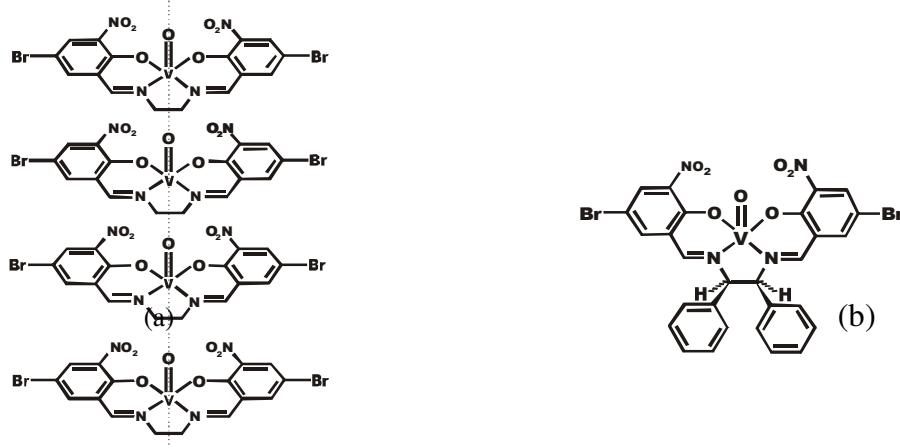
پتانسیل اکسایش - کاهش را افزایش داده و نقش کاتالیتیکی بهتری را ایفا کنند.

کمپلکس $[\text{VO}(\text{5-Br-3-NO}_2\text{Salen})]$ در ساختار پلیمری نارنجی رنگ و کمپلکس $[\text{VO}(\text{5-Br-3-NO}_2\text{Salen-meso-Stein})]$ در ساختار مونومری سبز رنگ به دست آمدند. ساختار مونومری کمپلکس اخیر

با پتانسیل اکسایش - کاهش باعث می‌شود که این کمپلکس به عاملی مناسب جهت

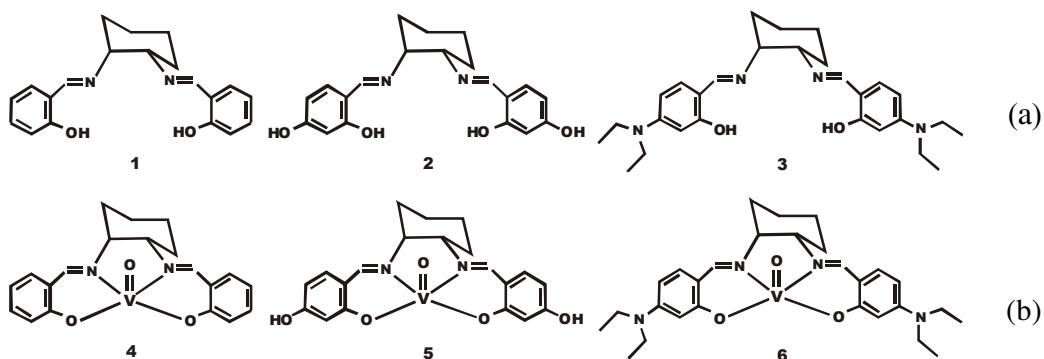
اکسایش هوای اولفین‌ها تبدیل شود [۴۰].

نگاره‌ی ۱-۱۱ (a) ساختار کمپلکس پلیمری و (b) ساختار کمپلکس مونومری

در سال ۲۰۰۶ نووبکی^{۴۹} و همکارانش کمپلکس‌های جدید دی اکسو وانادیم (V) با بازهای شیف مشتق شده از (S)-(+)-۲-(آمینو متیل) پیرولیدین و ترکیبات ارتو-هیدروکسی کربونیل آромاتیک را سنتز نموده و به وسیله‌ی روش‌های اسپکتروسکوپی شناسایی نمودند. آزمایش پرتوایکس بر روی N-(متیل سالیسیلیدن)-۲-پیرولیدینیل متیل) آمین دی اکسو وانادیم (V) منو هیدرات نشان می‌دهد که بلور این ترکیب محلول جامدی از دو دیا استرومیر است که در صورت بندی حلقه‌ی پنج عضوی و پیکر بندی مطلق مرکزی که شامل اتم کربن نامتقارن است با یکدیگر متفاوتند [۴۱].

در سال ۲۰۰۶ چندین کمپلکس باز شیف با فرمول عمومی VO(Schiff base) توسط پدرو.ای. آرانها^{۵۰} و همکارانش سنتز و شناسایی شدند و توسط تجزیه‌ی حرارتی به منظور تعیین پایداری حرارتی مورد مطالعه قرار گرفتند. تعدادی از مراحل به ویژه دمای آغازین تجزیه‌ی این کمپلکس‌ها، به لیگاند استوایی وابستگی دارد. حد واسطه‌های تجزیه‌ی حرارتی توسط طیف IR مورد شناسایی قرار گرفتند [۴۲].

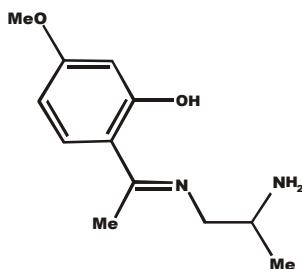
نگاره‌ی ۱-۱۲ (a) ساختار حد واسطه‌های تجزیه‌ی حرارتی (b) ساختار کمپلکس‌های سنتز شده

در سال ۲۰۰۷ سعید رعیتی و همکارانش کمپلکس جدیدی از دی اکسو وانادیم (V) را با لیگاند باز شیف سه دندانه‌ای که از تراکم ۲ و ۱-پروپیلن دی آمین و ۲-هیدروکسی-۴-متوكسی-استوفون به دست آمده (با نسبت ۱:۱) سنتز نموده و توسط IR، ¹H-NMR و آنالیز عنصری شناسایی نمودند. ساختار تک بلوری کمپلکس‌ها نشان می‌دهد که هر یون وانادیم (V) شش کوردینه است. کمپلکس یاد شده به

⁴⁹-Nowicki

⁵⁰-Pedro. E.Aranha

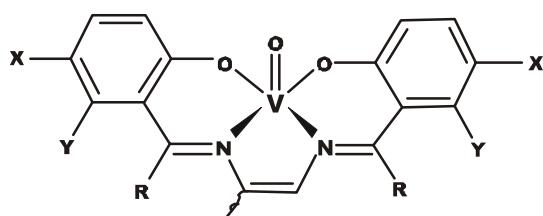
عنوان کاتالیست برای اپوکسایش انتخابی سیکلواکتن استفاده شد. سیستم کاتالیزوری بسیار موثر و مقرون به صرفه بوده و برای اکسایش اولفین‌ها به کار می‌رود. علاوه بر این مزیت‌هایی مانند واکنش‌پذیری بالا، انتخاب‌پذیری و زمان کوتاه واکنش را دارا است [۴۳].

نگاره‌ی ۱۳-۱ ساختار لیگاند باز شیف سه دندانه

در سال ۲۰۰۷ آ.پ.میشرا و مونیکا سونی^{۵۱} ایزو بوتیل کتون با نیکوتینامید (mna) / ۲-آمینو-۴-کلرو فتل (map) و ۲-هیدروکسی استو فنون با نیکوتینامید (han) / ایزو نیازید (hai) سنتز و کمپلکس (II) و VO(II) آن‌ها را تهیه کردند. روش‌های فیزیکی و شیمیایی به منظور تعیین ساختار کمپلکس‌ها انجام شد. داده‌های تجزیه حرارتی و FAB-mass الگوی تخریب کمپلکس‌ها را نشان می‌دهد. XRD آشکار کرد که همه‌ی کمپلکس‌های مطالعه شده در سیستم کریستالی تتراتریکلیک متابولور می‌شوند [۴۴].

در سال ۲۰۰۷ سعید رعیتی و همکاران سه لیگاند باز شیف چهار دندانه از $\text{N}_2\text{O}_2\text{H}_2\text{L}^{1-3}$ به وسیله-^۱H NMR و ¹³C NMR, FT-IR و ²VO(acac)₂ با لیگاندها در حلحل اتانول سنتز شدند. کمپلکس‌ها توسط اسپکتروسکوپی UV-Vis, FT-IR و آنالیز عنصری شناسایی شدند. کمپلکس‌های وانادیل سنتز شده به عنوان کاتالیزگر برای اکسایش سیکلو هگزن و سیکلواکتن به کار رفتند. معین شد فعالیت کاتالیزوری کمپلکس‌ها با افزایش تعداد گروه‌های الکترون‌دهنده افزایش می‌یابد [۴۵].

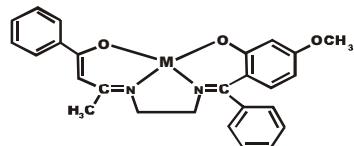

Complexes	R	X,Y
VOL ¹	H	X,Y : -CH = CH - CH = CH
VOL ²	H	Y : H, X : Br
VOL ³	Me	X , Y : H

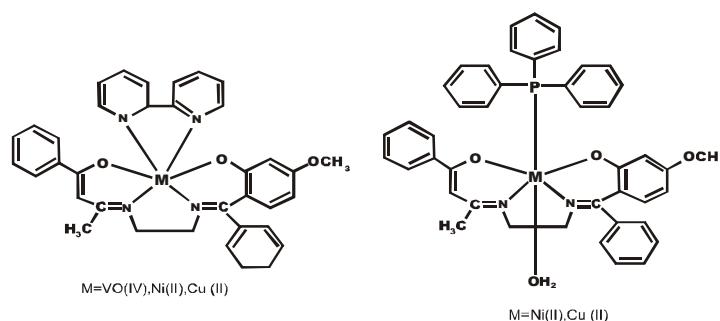
نگاره‌ی ۱۴-۱ ساختار کمپلکس‌های VOL¹⁻³

^{۵۱} A.P.Mischra and M. Soni

در سال ۲۰۰۷ آ.آ اوسوول^{۵۲} کمپلکس‌های $\text{VO(IV), Ni(II), Cu(II)}$ را از لیگاندهای باز شیف چهار‌دانه‌ی نامتقارن $[\text{HOC}_6\text{H}_3(\text{OCH}_3)\text{C}(\text{C}_6\text{H}_5):\text{N}(\text{CH}_2\text{CH}_2)\text{N}:\text{C}(\text{CH}_3)\text{CH}:\text{C}(\text{CH}_6\text{H}_5)\text{OH}]$ و آتالوگ-های هترولپتیک^{۵۳} آن‌ها با تری فنیل فسفین و $2,2'-\text{بی پیریدین}$ سنتز نمود و توسط اندازه‌گیری آنالیز عنصری، هدایت‌سننجی مغناطیس‌پذیری و اسپکتروسکوپی مادون قرمز و الکترونی مورد شناسایی قرار داد. لیگاند چهار دندانه از طریق اتم‌های N ایمینی O اولفینی کوردینه هستند. کمپلکس VO(IV) پنج کوردینه هرم مربعی بوده و کمپلکس‌های هترولپتیک شش کوردینه هشت وجهی می‌باشند. هندسه‌ی کمپلکس‌ها با اندازه‌گیری‌های گشتاور مغناطیسی و طیف الکترونی سازگاری دارد. این ترکیب‌ها در نیترومتان غیرالکترولیت هستند [۴۶].

$\text{M=VO(IV), Ni(II), Cu (II)}$

M=Ni(II), Cu (II)

نگاره‌ی ۱۵-۱ ساختار کمپلکس‌های مس، نیکل و وانادیم سنتز شده

در سال ۲۰۰۷ آ.ساکتیول، جی.راجا و ان.رامان^{۵۴} یک سری جدید از کمپلکس‌های فلزهای واسطه شامل Hg(II), VO(IV), Cd(II), Zn(II), Mn(II), Co(II), Ni(II), Cu(II) شده از نیترو بنزاکدهید و ۲-فنیل دی‌آمین سنتز نمودند. ویژگی‌های ساختاری به دست آمده از آنالیز عصری، مغناطیس‌پذیری، هدایت مولی، اسپکتروسکوپی UV-vis IR, mass¹H NMR و ESR نشان می‌دهد که این کمپلکس‌ها از نوع ML_n هستند. داده‌های طیفی ESR، حساسیت مغناطیسی و برای کمپلکس VO(IV) وجود ساختار هندسی هرم مربعی را در اطراف وانادیم نشان می‌دهد اما برای دیگر کمپلکس‌ها پیرامون فلز مرکزی هندسه‌ی مسطح مربعی وجود دارد. رفتار اکسایش-کاهش کمپلکس‌های مس و وانادیم توسط ولتاوی مطالعه شد [۴۷].

⁵² A.A. Osowole

⁵³ -Hetroleptic

⁵⁴ A.Saktivel, J.Raja and N.Raman